

SENTINȚĂ

În numele Legii

29 mai 2017

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sednă centrală)

În componență:

Președintele ședinței,

Judecătorul   Dimitriu Serghei

Grefier   Vasilenco Zinaida

cu participarea:

Procurorului   xxxxx

Avocatului   xxxxxxx

Avocatului părții vătămate xxx

Părți vătămate xxx

Inculpatului   xxx

judecând în ședință de judecată publică, în procedură generală, în perioada de examinare 28 noiembrie 2016 – 29 mai 2017, cauza penală privind învinuirea lui

xxxx născut la xxxxxx, originar xxxși domiciliat în xxxxx, moldovean, cetățenia RM, studii superioare, supus militar, căsătorit, un copil minor la întreținere, grad militar de locotenent, fără antecedente penale, cunoaște limba de stat,

în săvârșirea infracțiunii prevăzută și sancționată la art. 327 al. (1) Cod Penal al RM,

a constatat:

La 03.01.2015, în jurul orei 10.30, primind sesizarea cet. xxxx, locuitoare a mun. xxxxxxxx, prin care a denunțat faptul sustragerii de către fostul concubin al acesteia, a 5 iepuri domestici, fiindu-i cauzată o pagubă în sumă de 1800 lei, realizând, din conținutul informației primite, că cet. xxxx este victimă a unui furt și presupunând că această infracțiune nu va putea fi descoperită, xxxxxx, acționând în interes personal, urmărind scopul diminuării artificiale a numărului de crime nedescoperite pe sectorul său de activitate și pentru a nu îndeplini atribuțiile profesionale de stabilire, prevenire, curmare a infracțiunilor, identificarea și punerea sub urmărire penală a persoanelor care le-au săvârșit, a decis să tănuiască de la înregistrare infracțiunea în cauză, modificând procesul-verbal de consemnare a plîngerii verbale din 03.01.2015, prin care a indicat suma pagubei de 480 lei, după care a falsificat în același proces semnătura cet. Uxxxxxx. Ca rezultat plîngerea a fost înregistrată în REI-2 a IP Botanica, cu nr 175, din 03.01.2015, iar după examinare la 13.01.2015, fiind emisă încheiere de încetarea precăutării materialului.

În rezultatul acțiunilor lui xxxxxx contrare scopului procesului penal, intereselor publice, le-au fost cauzate daune în proporții considerabile, manifestate în tănuirea de infracțiuni și lezarea prin aceasta a imaginii poliției ca organ de drept al autorităților publice, chemat să apere pe baza respectării stricte a legilor viața, sănătatea și libertățile cetățenilor și ale statului de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime.

Astfel, prin acțiunile sale, xxxxx a săvârșit abuz de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, în alte interese personale, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, infracțiunea prevăzută de art. 327 alin. (1) din Codul penal.

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul xxxxx, nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, și a declarat că la data de 04.01.2015, lui xxxxx avînd funcția de ofițer de sector în xxx, de către șeful interimar al sectorului nr. 6 Singera, xxx, i-a fost repartizat materialul spre examinare, precum că, în satul xxxxx s-au sustras 5 iepuri domestici, la momentul primirii materialului nu a reușit să răsfoiască tot materialul, ajungând în biroul de serviciu, răsfoindu-l pentru a face cunoștință cu el, acest material era compus din: proces verbal de constatare a părții vătămate xxxxx, explicația mamei sale, procesul verbal de constatare a concubinului mamei sale, procesul verbal de cercetare la fața locului în care era efectuată cercetarea asupra a doua cuști unde probabil se țineau iepuri și alții, nicidecum nu era procesul verbal de constatare a plîngerii părții vătămate, în explicațiile părții vătămate cit și a celorlalte persoane audiate nu a fost indicată nici o sumă a costului acestor iepuri, aflîndu-se într-o stare de neînțelegere vizavi de acest material, xxxxx s-a apropiat cu materialul la șeful interimar xxxxx, comunicându-i faptul că în materialul dat nu este plîngerea cetățeniei xxxxxxx, i-a arătat toate materialele și explicațiile, la care acesta într-adevăr a înțeles că plîngerea nu se afla la material comunicîndu-i că posibil nu a fost anexată la material sau s-ar fi pierdut din neglijența celui alt ofițer de serviciu care a fost la fața locului, la întrebarea ce să facă deoarece posibil să fie alți iepuri cit și contravenție, deoarece nu se cunoaște suma pagubei, șeful i-a comunicat că se vor clarifica și să revină la el în birou peste o jumătate de oră.

Revenind peste o jumătate de oră șeful interimar i-a dat indicația și dicîndu-i conținutul plîngerii i-a spus să completeze toate rubricile procesului verbal de constatare a plîngerii și i-a dictat și conținutul, în care i-a spus să indice suma pagubei de 480 lei, iar de semnătura părții vătămate o să se ocupe el, peste trei zile acesta i-a întors plîngerea fiind deja semnată însă cum ar fi semnat-o, prin ce metode sau poate într-adevăr ar fi semnat-o partea vătămată xxxxxx nu cunoaște, nu bănuia că poate fi falsificată semnătura părții vătămate deoarece semnătura din plîngere într-o măsură oarecare era identică cu cea din procesul verbal de constatare a cet. xxxxxx.

La întrebarea cum a clarificat cazul dat, șeful interimar xxxxx a răspuns ironic să nu se mai ocupe de problema dată, între timp a fost la fața locului, unde a audiat vecinii, care au comunicat că îl cunosc alături pe Nicolae fostul concubin al cet. xxxxx cit și pe cet. xxxxx, caracterizându-i pozitiv, însă ce ține de iepurii din gospodăria lor că ar fi avut așa ceva nu cunosc. La fel, au fost audiați și cet. xxxcare categoric a negat faptul precum că, la ora și data indicată s-ar fi aflat în satul xxxxx, în momentul acela se afla în r-mul xxxcu prietenii la discotecă.

Ajungând la finele examinării acestui material l-a întrebat pe șef ce să facă cu materialul dat, la ce acesta i-a spus să facă încheiere de încetare de examinare a materialului deoarece nu există componență de infracțiune și nu se cunoaște concret persoana învinuită, astfel, materialul fiind remis către dumnealui la semnat, iar șeful interimar xxxxxxx la rîndul său l-a decontat din registrul nr. 2 a IP Botanica.

Menționează că, l-a întrebat pe xxxxxx de ce nu este procesul verbal de consemnare a plîngerii, care i-a comunicat că partea vătămată în momentul acela nu cunoștea suma pagubei și a spus cînd va concretiza suma pagubei va reveni pentru a scrie plîngerea.

Totodată, în momentul cînd a depistat lipsa plîngerii a telefonat-o pe xxxxxx, s-a prezentat, fiindu-i adus la cunoștință că va examina materialul dat, a întrebat-o încă odată ce s-a întîmplat, a întrebat-o dacă a depus plîngere cînd a venit ofițerul la fața locului, xxxxxx comunicîndu-i că plîngerea a depus-o nu atunci dar a doua zi la sectorul de poliție, xxxxxx i-a spus că plîngerea la materiale nu există și pe parcursul examinării va mai fi telefonată pentru a concretiza unele lucruri sau de a merge la ofițerul de urmărire penală dacă se va stabili componență de infracțiune, suma pagubei nu a întrebat-o deoarece a uitat.

Cu toate că inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția de comiterea faptei incriminate, culpa acestuia de comiterea infracțiunii stabilite de instanța de judecată, este dovedită integral prin probele legal acumulate în cadrul urmăririi penale, confirmate prin examinarea nemijlocită în ședința de judecată, și anume:

- Prin declarațiile părții vătămate xxxx, care fiind audiată în ședința de judecată, a susținut declarațiile date la faza UP, și a explicat că, comiterea furtului a avut loc în seara de 02.01.2015, a sunat la poliție, avea numărul de telefonul a domnului xxxx care este șeful sectorului de poliție nr. 6, l-a rugat să intervină, el nu a intervenit și nu a venit nimeni în acea zi, în ziua următoare văzînd că nu vine nimeni acasă a telefonat la 901, la care a fost telefonată de la sectorul de poliție, de ofițerul sectorului de poliție care era de gardă la momentul dat, prin telefon a întrebat-o ce s-a întîmplat și i-a comunicat că nu se va prezenta deoarece era deja fîrziu, era ora 16:00, și o să vină în ziua următoare. A doua zi pe data de 03.01.2015, nu s-a apropiat nimeni, xxxxx iarăși a telefonat la poliție, s-a apropiat domnul xxxxx, la acel moment xxxxxx nu era acasă, dar era mama sa.

Seara a fost telefonată și rugată să se apropie la sectorul de poliție pentru a scrie plîngerea, în jurul orelor 16:00, s-a apropiat la sectorul de poliție unde a scris plîngerea și a indicat totul cît este paguba, ulterior a fost anunțată telefonic că xxxxxx instrumentează cazul și dacă o să apară întrebări poate să îl sune, a înțeles că ceva nu este în regulă, deși știa că trebuie să fie deschis dosar penal pe furt a înțeles că nu este și a verificat pricina, xxxxxx a depistat că cererea scrisă anterior nu mai există, era o altă cerere în care era schimbată suma prejudiciului de 480 lei, semnătura nu-i aparținea, atunci s-a adresat la procuratură cu o cerere, domnul Sxxxxxx i-a transmis materialul șefului, iar domnul Cxxx este responsabil de toate.

Menționează că, i-au fost sustrași 5 iepuri mari, paguba reală este de 1800 lei, iepurii fiind mari cam la 18 kg împreună, la prețul de piață de 100 lei kg.

Careva discuție la telefon cu domnul xxxxx nu a avut, după data de 04.01.15, nici nu i-a comunicat domnul xxxxx că plîngerea lipsește de la materialele cauzei, dacă lipsea plîngerea era să se apropie la sectorul de poliție, era în interesul ei, dar nu i-a comunicat nimeni nimic.

- Prin declarațiile martorului xx, care fiind audiat în ședința de judecată, a explicat că, fiind de serviciu a primit informația de la 902, precum că, în satul xxx de la locatari au fost sustrași iepuri, deplasîndu-se la fața locului se aflau părinții doamnei, a fost efectuată cercetarea la fața locului, făcute poze și luate explicații din spusele părinților doamnei, posibil a fost un bărbat care a fost concubinul doamnei xxxxxx, cu care a locuit ceva timp anterior, pe cazul dat a fost întocmit un raport pe faptul celor constatate la fața locului, iar materialul acumulat a fost dat în unitate de gardă a IP Botanica pentru a fi înregistrat, în perioada respectivă șeful de sector se afla în concediu, obligațiunile șefului le îndeplinea domnul xx a doua zi a primit materialul de la unitatea de gardă fiind dat spre examinare domnului xx

Menționează că, nu a luat seara plîngerea părții vătămate, deoarece partea vătămată nu era la domiciliu, urma să se prezinte la Inspectoratul de Poliție pentru a stabili suma pagubei, ține minte că xxxxx s-a prezentat și a scris explicații, posibil era a doua zi, suma pagubei nu o ține minte.

- Prin declarațiile martorului xxxxx, care fiind audiat în ședința de judecată, a explicat că, materialul dat a fost repartizat domnului xxx deoarece el din lipsă din cadre acoperea o parte din sectorul xxxxx, din cîte cunoaște materialul a fost strîns fugitiv și nu era cererea privind suma pagubei. Erau momente cînd nu știau dinșii cum să formuleze și îi ajuta deoarece erau tineri, nu ține minte precis dacă i-a dat indicația domnului xxx să scrie plîngerea, deoarece la xxxxx erau persoane care nu știu a scrie, indicație referitor la suma pagubei lui xxxxx nu i-a dat.

Menționează că, era prezent de la început pe cazul dat, doamna xxxxx singură nu știa valoarea pagubei, din cîte ține minte suma pagubei era în jur de 450 lei, apoi a aflat de la Securitatea Internă că, doamna a declarat că suma pagubei era de aproximativ 1800 lei, după asta nu l-a întrebat pe xxxxx de ce sunt divergențe între sume.

Totodată, vina inculpatului este demonstrată și prin totalitatea probelor materiale acumulate în cadrul urmăririi penale, și anume:

- prin încheierea pe rezultatul examinării petiției, plîngerii din 13.01.2015 (f.d.24);
- prin raportul din 03.01.2015 (f.d.25);
- prin procesul verbal de consemnare a plîngerii verbale din 03.01.2015 (f.d.26);
- prin procesul verbal privind actele de constatare din 03.01.2015 (f.d.27-29);
- prin procesul verbal de cercetare la fața locului din 03.01.2015 (f.d.30);
- prin planșa ilustrativă (f.d.31);
- prin procesul verbal privind actele de constatare din 06.01.2015 (f.d.32);
- prin procesul verbal privind actele de constatare din 08.01.2015 (f.d.33);
- prin procesul verbal privind actele de constatare din 13.01.2015 (f.d.34);
- prin scrisoarea din 14.01.2015 (f.d.35);
- prin raportul din 13.01.2015 (f.d.36);
- prin Revendicarea (F246), potrivit căreia xxxxxxx, IDNP xxxxxx, anterior nu a comis careva infracțiuni (f.d.88A);
- prin Raportul de expertiză judiciară nr. 1639 din 06 noiembrie 2015, prin care s-a constatat că inscripțiile manuscrise, ce completează rubricile Procesul-verbal de consemnare a plîngerii verbale, din numele cet. xxxxx Ion, din 03.01.2015, în litigiu, au fost executate de xxxxxxx. Cele două semnături în litigiu, din numele lui xxxxx, plasate la rubrica "semnătura" și în dreptul cuvintelor manuscrise "...pentru ce mă semnez", din Procesul-verbal de consemnare a plîngerii verbale din numele cet. Uxxxxxx, din 03 ianuarie 2015, nu au fost executate de însăși xxxxxx, dar au fost executate de către o altă persoană, prin procedeul imitației servile a unei semnături autentice a titularului. De stabilit dacă xxxxxx sau o altă persoană a executat cele două semnături în litigiu din numele lui Uxxxxxx, plasate la rubrica "semnătura" și în dreptul cuvintelor manuscrise "...pentru ce mă semnez", din Procesul-verbal de consemnare a plîngerii verbale din numele cet. xxxxxxxxx, din 03.01.2015, nu este posibil (f.d.93-102);
- prin proces-verbal de corectare a erorilor materiale din 04 noiembrie 2016, prin care au fost corectate erorile materiale comise în raportul de expertiză judiciară nr. 1639 din 06 noiembrie 2015, stabilind că numele persoanei a căror semnături au fost colectate și supuse expertizei este xxxxxxxxxx (f.d.125).

Analizînd în ședința de judecată ansamblul probelor cercetate, în mod coroborat și în interconexiunea sa, instanța de judecată consideră dovedită integral vina inculpatului xxxxxx de comiterea abuzului de serviciu, adică folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice, infracțiune stabilită și sancționată la art. 327 alin. (1) din Codul penal.

În conformitate cu art. 101 CPP, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

(2) Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

(3) Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

(4) Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărîrii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze

Astfel, în urma cercetării judecătorești, din materialul probator administrat și enunțat mai sus, se confirmă situația de fapt constatată de instanța de judecată.

Situația de fapt se confirmă inclusiv din explicațiile inculpatului, care a confirmat parțial elementele de fapt aferente comiterii faptei, și anume întocmirea procesului-verbal de consemnare a plîngerii verbale din 03.01.2015, prin care a indicat suma pagubei de 480 lei, șeful interimar xxxxx i-ar fi indicat că se va ocupa el de semnătura părții-vătămate, ca rezultat plîngerea a fost înregistrată în REI-2 a IP Botanica, cu nr 175, din 03.01.2015, explicații pe care instanța de judecată le apreciază critic și contrare cu ansamblului probator, și anume se combat prin declarațiile martorului xxxxxxxx, care a comunicat că din cîte își amintele nu a dat indicații cu privire la valoarea prejudiciului, nu i-a spus inculpatului de semnătură; declarațiile martorului xxxxxxxx ca a menționat că activau în birouri diferite față de inculpat, ei nu aveau acces la documentele celorlalt; declarațiile părții vătămate xxxxxxxx, care a indicat că a depus anterior cererea cu paguba de 1800 lei, după ce a depus plîngerea a vorbit cu inculpatul xxxreferitor la plîngere care i-a zis că se examinează mult timp, ultimul nu i-a comunicat că lipsește plîngerea, martorul xxxi-a zis că toate materialele le-a transmis șefului, iar inculpatul xxxxxi-a zis că nu va putea demonstra că el a falsificat semnătura sa, însăși conținutul procesului-verbal de consemnare a plîngerii verbale (f.d. 26), care nu se contestă de inculpat că a fost semnat de el pentru primire, la fel și conținutul acesteia fapt confirmat și de raportul de expertiză (f.d. 93), neexplicînd verosimil și faptic, că semnătura ar fi fost aplicată de altcineva.

Mai mult, în virtutea calității de serviciu, inculpatul era obligat să respecte legea la întocmirea proceselor-verbale, să nu le denatureze, or legea se prezumă a fi cunoscută de toți, mai ales de colaboratorii organelor de drept, or inculpatul are studii superioare, de asemenea justificările sînt nepertinente și se combat cu materialul probator administrat în ședința de judecată, probe care se coroborează din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Alegațiile apărării că, raportul de expertiză nu confirmă că inculpatul a semnat actul falsificat din numele părții vătămate, nu poate fi reținut din considerentele probatorii indicate, dar și deoarece raportul dat nici nu infirmă semnarea actului de inculpat, expertul motivînd pe dificultățile de apreciere cauzate de specificul falsificării prin metoda imitației servile (f.d. 99).

Alegațiile apărării cu privire la declarațiile cu caracter general ale martorilor, nu sînt pertinente confirmării sau infirmării vinovăției inculpatului, or argumentele pertinente sînt cele indicate și reținute mai sus, de asemenea nefiind pertinente argumentele referitoare la retragerea inculpatului din activitate.

Conform art. 7 al. (1) CP, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Conform art. 50 CP, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvîrșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrîngere prevăzute de lege.

Art. 51 CP statuiază că, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Prin urmare, unul din elementele atragerii la răspunderea penală este probarea comiterii faptei prejudiciabile de persoana inculpată.

Conform art. 61 CP, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Conform art. 75 al. (1) CP, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atît pentru inculpat, cît și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția RM și alte legi ale RM sînt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Instanța de judecată, la stabilirea sancțiunii va ține cont de scopul pedepsei penale ce derivă din art. 61 CP și de criteriile generale de individualizare a pedepsei stipulate la art. 7, 75 CP, anume: limitele speciale ale pedepsei prevăzute de art. 327 al. 1 Cod penal al RM, gravitatea infracțiunii săvîrșite, care se califică de art. 16 CP ca infracțiune mai puțin gravă, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care nu figurează la evidența medicului narcolog sau la evidența medicului psihiatru, are o persoană la întreținere, inexistența antecedentelor penale, de circumstanțele cauzei; de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de circumstanțele cauzei legate de scopul și motivele faptei, de comportarea adecvată în timpul și după consumarea infracțiunii, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, de comportamentul acesteia pe perioada desfășurării procesului penal.

Circumstanțe atenuante, prevăzute de art. 76 CPP, nu au fost stabilite, la fel nici circumstanțe agravante, prevăzute de art. 77 CP RM.

Legea nr. 210/29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova //Monitorul Oficial 293-305/632, 09.09.2016, anume art. 1 statuiază:

1) Prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculcate care manifestă cîmță activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sînt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sînt evaluate psihologic ca prezentînd risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12.

(2) Cîmță activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002, fără a ține cont de criteriul gravității faptei comise.

Art. 2 statuiază:

(1) Procesul penal încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare referitor la infracțiunea săvîrșită pînă la adoptarea prezentei legi pentru care Codul penal nr.985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961 prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decît pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani.

Conform art. 57 CP, persoana care pentru prima oară a săvîrșit o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală dacă ea, după săvîrșirea infracțiunii, s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea acesteia, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau, în alt mod, a reparat prejudiciul pricinuit de infracțiune.

Având în vedere faptul că inculpatul la UP cit și în instanță nu a recunoscut vina de cele comise, nu s-a căit sincer de cele comise, nu a reparat prejudiciul, se atestă ca nefiind îndeplinite prevederile Legii citate coroborat cu art. 57 CP, fapt pentru care, amnistia nu i se aplică inculpatului.

Totodată, instanța de judecată atestă modificarea Codului Penal prin Legea nr. 207 din 29.07.2016, în vigoare din 28.10.2016, prevederi care se aplică speței, deoarece față de momentul comiterii faptei sînt o serie de modificări care în baza art. 10 CP urmează a fi aplicate în sensul ameliorării situației inculpatului.

Astfel:

- la art. 64 CP, unitatea convențională s-a modificat de la 20 la 50 de lei; iar la alin. 3, limitele generale ale amenzii s-au modificat, anume limitele anterioare „de la 150 la 1000” s-au înlocuit cu limitele „de la 500 la 3000”; astfel fiind favorabile inculpatului limitele vechi, și valoarea unității convenționale vechi;
- în sancțiunea alineatului (1) a art. 327 CP, s-a modificat limita special, anume textul „de la 300 la 800” s-a substituit cu textul „de la 650 la 1150” – fiind favorabile inculpatului limitele special vechi.

Luând în considerare ansamblul circumstanțelor cauzei și argumentele juridico-faptice expuse, instanța apreciază ca fiind echitabil de a-i aplica inculpatului pedeapsa amenzii penale în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10 000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita careva funcții publice sau funcții în cadrul MAI, pe parcursul a (3) trei ani.

În conformitate cu art. 219 al. (1) CPP, acțiunea civilă în procesul penal se întentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvîrșirea acesteia.

(4) La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

În conformitate cu art. 221 al. (1) CPP, acțiunea civilă în procesul penal se întentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătorești.

În conformitate cu art. 387 al. (1) CPP, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

În conformitate cu art. 225 CPP:

- (1) Judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competența căreia este cauza penală.
- (2) La adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrîngere cu caracter medical, instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere.
- (3) Odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.

Instanța reține că, potrivit jurisprudenței CEDO, în hotărîrea *Tonchev vs Bulgaria din 19.11.2009*, CEDO a statuat, că în situația în care sistemul intern permite reclamanților să introducă o acțiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligația să se asigure că aceștia se bucură de garanțiile fundamentale prevăzute de art. 6 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale din 04 noiembrie 1950.

Instanța de judecată atestă că, partea vătămată a înaintat acțiune civilă împotriva inculpatului, indicînd că inculpatul prin acțiunile sale, i-a încălcat flagrant drepturile sale, iar în urma stresului și crizelor nervoase s-a agravat starea sănătății, i-a provocat dureri de inimă și tensiune intracraniană, fiind nevoită să se adreseze la medic la 15.03.2015, la fel invocînd presiuni asupra sa la locul de muncă și din partea rudelor și soției inculpatului, dîndu-și demisia.

Instanța atestă ca fiind anexat la dosar un extras-trimitere din XXXXXXXXXX, dar care vizează sechele din anul 2014, totodată se atestă și nepertinența argumentelor ce țin de pretinse presiuni la serviciu și de partea rudelor inculpatului de a renunța la învinuire, a fost neviotă să-și dea demisia și iarăși i s-a agravat starea sănătății, or acestea nu țin de obiectul infracțiunii, fiind reparabil prejudicial cauzat prin infracțiune și nu pretinsul prejudiciu cauzat după comiterea infracțiunii.

În acest context, instanța admite faptul că prin acțiunile ilegale ale inculpatului părții vătămate i s-a cauzat stres și retrairi prin nedescoperirea unei infracțiuni, a făptuitorului și nerepararea prejudiciului material pretins cauzat, astfel apreciîndu-se ca fiind echitabilă suma de 4 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat, iar deoarece partea vătămată a solicitat suma de 50 000 lei, în rest acțiunea civilă urmînd a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

În speță nu au fost aplicate măsuri preventive, neexistînd necesitatea aplicării unor măsuri.

În conformitate cu art. 384-385, 391-394, 396 CPP RM, art. 10 Cod Penal, instanța de judecată,

Hotărăște:

Se recunoaște vinovat inculpatul xxxxxx de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) lit.c) Cod penal al Republicii Moldova și i se stabilește acesteia pedeapsă penală sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie echivalentul a 10 000 lei (echivalent calculat conform legii vechi), cu privarea de dreptul de a exercita careva funcții publice sau funcții în cadrul MAI, pe parcursul a (3) trei ani.

Inculpatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărîrea devine executorie.

Admite parțial acțiunea civilă formulată în cadrul procesului penal și încasează din contul lui xxxxxxxx în beneficiul xxxx suma prejudiciului moral cauzat în mărime de 4 000 (patru mii) lei, cu respingerea în rest a acțiunii civile ca fiind neîntemeiată.

Sentința este cu drept de apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul central).

Președintele ședinței,

Judecător

Dimitriu Serghei

